

Ephraim And Shiloh

Source Sheet by Tamar Weissman

Jeremiah 31:20

(20) Truly, Ephraim is a dear son to Me, A child that is dandled! Whenever I have turned against him, My thoughts would dwell on him still. That is why My heart yearns for him; I will receive him back in love—declares GOD.

ירמיהו ל"א:כ'

(כ) הִבֵּן יִקְרֶה לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד
שָׁעֲשָׁעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרִי בּוֹ זָכָר
אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מַעֲלֵי לֹו
רַחֵם אֶרְחָמֶנּוּ נְאֻם־ה': {ס}

Genesis 48:19

(19) But his father objected, saying, "I know, my son, I know. He too shall become a people, and he too shall be great. Yet his younger brother shall be greater than he, and his offspring shall be plentiful enough for nations."

בראשית מ"ח:י"ט

(יט) וַיִּמָּאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי
בְּנִי יָדַעְתִּי גַם־הוּא יִהְיֶה־לְעָם
וְגַם־הוּא יִגְדֹּל וְאוֹלָם אָחִיו הַקָּטָן
יִגְדֹּל מִמֶּנּוּ וְזָרְעוֹ יִהְיֶה
מְלֵא־הַגּוֹיִם:

Bekhor Shor, Genesis 48:19:1

...

בכור שור, בראשית

מ"ח:י"ט:א'

ואמר לו ידעתי בני ידעתי. שלא
טעית אלא שמת הגדול בימיני
ולכך הפכתי את ידי כי אחיו
הקטן יגדל ממנו וגו' מלא גוים
שיהא הולך שמו בכל הגוים:

Radak on Genesis 48:19:3

מלא יהיה, until his descendants are numerous enough when they go into exile to fill countries belonging to, or having belonged to other nations with their numbers alone. [possibly a reference to the population transfer mentioned in Kings II after the Assyrians conquered the Northern Kingdom. and replaced the exiled Jews there with other nationals. (Kings II chapter 17) Ed.]

Genesis 37:18-19

(18) They saw him from afar, and before he came close to them they conspired to kill him. (19) They said to one another, “Here comes that dreamer!

Bereshit Rabbah 84:14

“They said one to another: Behold, that dreamer [*baal haḥalomot*]” – The Rabbis said: Here he is coming, bearing his dreams. Rabbi Levi said: This one is destined to mislead them to follow the Baal.

רד"ק על בראשית מ"ח:י"ט:ג'

מלא הגוים, בגלותו ביניהם שימלאו ארצות הגוים מהם:

בראשית ל"ז:י"ח-י"ט

(יח) וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מֶרְחָק וּבְטָרִם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ: (יט) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בָעַל הַחֲלָמוֹת הֹלֵךְ בָּא:

בראשית רבה פ"ד:י"ד

(שבראשית לז, יט), וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה בָעַל הַחֲלָמוֹת, רֹבֵנָן אֹמְרֵי הִידִי לִי אֶתָּא וְטַעִין חֲלָמִיהָ. אָמַר רַבִּי לְוִי זֶה עֲתִיד לְהַשְׁיֵאֵם לְבָעָלִים.

(בראשית לז, כ):

I Kings 12:28-29

(28) So the king took counsel and made two golden calves. He said to the people, "You have been going up to Jerusalem long enough. This is your god, O Israel, who brought you up from the land of Egypt!" (29) He set up one in Bethel and placed the other in Dan.

מלכים א י"ב:כ"ח-כ"ט

(כח) וַיֹּעֶז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲגֹלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לְכֶם מַעֲלֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֱלֹקֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (כט) וַיִּשֶׂם אֶת־הָאֶחָד בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן:

Joshua 18:1

(1) The whole community of Israelites assembled at Shiloh, and set up the Tent of Meeting there. The land was now under their control;

יהושע י"ח:א

(א) וַיִּקְהֻּלוּ כָּל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שָׁלָה וַיִּשְׁכְּנוּ שָׁם אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְהָאֶרֶץ נִכְבְּשָׁה לִפְנֵיהֶם:

Zevachim 118b

the Sages taught: The days of the Tent of Meeting in the wilderness were forty years, less one year. The days of the Tent of Meeting that were in Gilgal were fourteen years: Seven years during which the Jews conquered the land and seven years during which they divided the land among the tribes. The days of the Tent of Meeting that were in Nov and Gibeon were fifty-seven years, until the Temple in Jerusalem

זבחים קי"ח ב

תָּנוּ רַבָּנִן: יָמֵי אֹהֶל מוֹעֵד שְׁבַמְדָּבָר – אַרְבָּעִים שָׁנָה חִסָּר אַחַת. יָמֵי אֹהֶל מוֹעֵד שְׁבַגְלָגַל – אַרְבַּע עָשָׂרָה; שְׁבַע שְׁכַבְשׁוּ, וְשְׁבַע שְׁחָלְקוּ. יָמֵי אֹהֶל מוֹעֵד שְׁבַנּוּב וְגִבְעוֹן – חֲמִשִּׁים וְשֶׁבַע. נִשְׁתַּיְרוּ לְשִׁילָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשֶׁבַע חִסָּר אַחַת.

was constructed. Since the Temple was constructed 480 years after the Exodus from Egypt (see I Kings 6:1), it follows that there **remain for** the period of the Tabernacle in **Shiloh** **370 years less one.**

Mishnah Zevachim 14:6

(6) When **they arrived at Shiloh**, private **altars were prohibited. And there was no roof** of wood or stone **there**, i.e., in the Tabernacle in Shiloh; **rather** there was **only a building of stone below and the curtains** of the roof of the Tabernacle were spread **above it.** **And** the period that the Tabernacle was in Shiloh **was** characterized in the Torah as **“rest”** in the verse: “For you have not as yet come to the rest and to the inheritance, which the Lord your God has given you” (Deuteronomy 12:9). **Offerings of the most sacred order were** then **eaten within the curtains** in the courtyard of the Tent of Meeting, **and offerings of lesser sanctity and second tithe** were eaten **in any place that overlooks** Shiloh.

Zevachim 118b:2

Rabbi Abbahu says that a different

משנה זבחים י”ד:ו’

(ו) בָּאוּ לְשִׁילָה, נֶאֱסְרוּ הַבָּמוֹת.
לֹא הָיָה שָׁם תְּקֵרָה, אֶלָּא בֵּית
שֶׁל אֲבָנִים מְלֻמָּטָן וִירִיעוֹת
מְלֻמָּעָלָן, וְהָיָה הַיְתָה מְנוּחָה.
קֹדְשֵׁי קֹדְשִׁים נֶאֱכָלִים לְפָנִים מִן
הַקִּלְעִים, קֹדְשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר
שְׁנִי, בְּכָל הָרֹאֶה:

זבחים קי”ח ב:ב’

רַבִּי אֲבָהוּ אָמַר, אָמַר קָרָא: ”בֵּין

biblical allusion may be found in what **the verse states** in the context of Jacob's blessing to Joseph: **"Joseph is a fruitful vine, a fruitful vine by a fountain [ayin]"** (Genesis 49:22). The Gemara interprets the word fountain homiletically: **An eye [ayin] that did not wish to partake or derive benefit from something that was not his**, i.e., the wife of Potiphar, **shall merit** to have offerings of lesser sanctity **consumed** in Shiloh, in Joseph's portion of Eretz Yisrael, **to the fullest extent of its eyes**, i.e., from wherever Shiloh can be seen.

פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עָלֵי עֵינַי –
עֵינַי שְׁלֹא רָצְתָה לְזוֹן וְלִיהֲנוֹת
מִדְּבַר שְׂאִינוֹ שְׁלוֹ, תִּזְכֶּה וְתֹאכַל
כִּמְלֵא עֵינֶיהָ.

מהר"ל חידושי אגדות זבחים קיה

יש להבין בזה מדרגת יוסף שיש לו מדרגה נבדלת...ודבר זה כתיב אצל מעשה פוטיפר שלא בא עליה בזנות, ודבר זה מורה על קדושה ופרישה מן החומרי. ולפיכך לפי גודל הפרישה שהיה ביוסף, היה בשילה נאכלים קדשים בכל הרואה, כי דבר זה על מדרגה נבדלת שיהיה מתפשט קרושתו של משכן, בכל הרואה.

שפת אמת ויחי תרל"ה

נמצא ע"י שמירת עינו של יוסף הצדיק, קידש כל משך ראות העין אף חוץ לחומה, והענין ע"פ מאמר חז"ל אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים, אמנם כפי החיבה... שנמצא בבנ"י כמו בן לאב, כך מבטלין כל המחיצות

Yoma 39b:13

Rabbi Yosei ben Dolgai said:
Father had goats in the hills of
Mikhmar, a district some distance

יומא ל"ט ב:י"ג

אמר רבי (יוסי בן) דולגאי: עזים
היו לאבא בְּהָרֵי (מִכְמָר), וְהָיוּ

from Jerusalem, **and they would sneeze from smelling the fragrance of the incense.** Similarly, **Rabbi Hiyya bar Avin said** that **Rabbi Yehoshua ben Korḥa said: An old man reported to me: One time I went to the ruins of the Tabernacle in Shiloh, and I smelled the smell of the incense from between its walls.** The Tabernacle stood there during the period of the Judges, and more than a thousand years had passed since its destruction.

Taanit 26b:4

The mishna cites a passage that concludes its discussion of the month of Av, as well as the entire tractate of *Ta'anit*, on a positive note. **Rabban Shimon ben Gamliel said: There were no days as joyous for the Jewish people as the fifteenth of Av and as Yom Kippur, as on them the daughters of Jerusalem would go out in white clothes,** which each woman **borrowed** from another. Why were they borrowed? They did this **so as not to embarrass one who did not have** her own white garments. **All the garments** that the women borrowed **require immersion,** as those who previously wore them might have been ritually impure.

מִתְעַטְשׁוֹת מֵרִיחַ הַקְטֹרֶת. אָמַר
רַבִּי חִיָּיא בַר אֲבִין אָמַר רַבִּי
יְהוֹשֻעַ בֶּן קֶרְחָה: סָח לִי זֶקֶן
אֶחָד, פָּעַם אַחַת הִלַכְתִּי לְשִׁילָה,
וְהִרְחַתִּי רִיחַ קְטֹרֶת מִבֵּין
כּוֹתְלֶיהָ.

תענית כ"ו ב:ד'

אָמַר רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל: לֹא
הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל
כַּחֲמֶשָׁה עָשָׂר בָּאָב וּכְיוֹם
הַכְּפוּרִים, שֶׁבָּהֶן בָּנוּת יְרוּשָׁלַיִם
יוֹצְאוֹת בְּכָלִי לָבָן שְׂאוּלִין —
שֶׁלֹא לְבִיִּישׁ אֶת מִי שְׂאִין לוֹ. כָּל
הַכֵּלִים טְעוּנִין טְבִילָה.

Judges 21:19-21

(19) They said, "The annual feast of GOD is now being held at Shiloh."
(It lies north of Bethel, east of the highway that runs from Bethel to Shechem, and south of Lebonah.)
(20) So they instructed the Benjaminites as follows: "Go and lie in wait in the vineyards. (21) As soon as you see the daughters of Shiloh coming out to join in the dances, come out from the vineyards; let each of you seize a wife from among the daughters of Shiloh, and be off for the land of Benjamin.

שופטים כ"א:י"ט-כ"א

(יט) וַיֹּאמְרוּ הֵנָּה חַג־ה' בְּשִׁלּוֹ
מִיָּמִים | יְמִימָה אֲשֶׁר מְצַפּוֹנָה
לְבֵית־אֵל מְזֻרְחָה הַשָּׁמֶשׁ
לְמַסְלָה הָעֵלָּה מִבֵּית־אֵל שְׂכֵמָה
וּמִנֶּגֶב לְלִבְנוֹנָה: (כ) (וַיִּצְוּ) [וַיִּצְוּ]
אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר לְכוּ
וְאַרְבֹּתֶם בַּכְּרָמִים: (כא) וּרְאִיתֶם
וְהָיָה אִם־יֵצְאוּ בָנוֹת־שִׁילּוֹ לְחֹל
בַּמַּחְלוֹת וַיִּצְאֲתֶם מִן־הַכְּרָמִים
וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ
מִבָּנוֹת שִׁילּוֹ וְהִלַּכְתֶּם אֶרֶץ
בִּנְיָמִן:

Jeremiah 31:3-4

(3) GOD was revealed long ago.
Eternal love I conceived for you
then; Therefore I continue My grace
to you. (4) I will build you firmly
again, O Maiden Israel! Again you
shall take up your hand-drums And
go forth to the rhythm of the
dancers.

ירמיהו ל"א:ג'-ד'

(ג) מִרְחֹק ה' נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת
עוֹלָם אֶהְבֹּתִיךָ עַל־כֵּן מְשַׁכְּתִיךָ
חֶסֶד: (ד) עוֹד אֶבְנֶךָ וְנִבְלִית
בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי תִפְיִיךָ
וַיִּצְאָת בַּמַּחֲוֹל מְשַׁחֲקִים:

'בני יששכר תמוז-אב מאמר 4

ומה היו אומרות בחזר שא נא עיניך... וכעת בעוה"ר נאמר על אלו הב' חודשים [תמוז ואב] עיני
עיני יורדה מים, ולעתיד נאמר... שאי סביב עיניך... כי כל זמן שהדמעות בעינים הנה מרוב הדמעות

בעיניים א"א לראות סביב...משא"כ אם העיניים יפים ומאירים הנה רואים סביב סביב...וזה שאומרות הבתולות היוצאות למחול בט"ו באב בחור בחור דייקא שא נא עיניך

Deuteronomy 12:9-11

(9) because you have not yet come to the allotted haven that your God 'ה is giving you. (10) When you cross the Jordan and settle in the land that your God 'ה is allotting to you, and [God] grants you safety from all your enemies around you and you live in security, (11) then you must bring everything that I command you to the site where your God 'ה will choose to establish the divine name: your burnt offerings and other sacrifices, your tithes and contributions, and all the choice votive offerings that you vow to 'ה.

דברים י"ב:ט-י"א

(ט) כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עֵתָה אֶל־הַמְנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־ה' אֱלֹקֶיךָ נָתַן לָךְ: (י) וְעַבַּרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־ה' אֱלֹקֵיכֶם מְנַחִיל אֶתְכֶם וְהָנִיחַ לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וְיִשְׁבַּתֶּם־בְּטָח: (יא) וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר ה' אֱלֹקֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם שְׁמָה תָבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוָּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעֲשֵׂוֹתֵיכֶם וְתִרְמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְּחַר נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַה':

Zevachim 119a:3-4

the Sages taught: The Jewish people were told that when they enter Eretz Yisrael they would be permitted to sacrifice on private altars, **“for you have not as yet come to the rest and to the inheritance”** (Deuteronomy 12:9), during which time those altars would be prohibited. The Gemara interprets the verse: **“To the rest”;** **this** is a reference to **Shiloh**. “The

זבחים קי"ט אג'ד'

דָּתְנוּ רַבָּנִן: "כִּי לֹא בָאתֶם עַד עֵתָה אֶל הַמְנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה"; "אֶל הַמְנוּחָה" – זו שִׁילָה, "נַחֲלָה" – זו יְרוּשָׁלַיִם.

inheritance”; this is a reference to **Jerusalem.**

Mishnah Megillah 1:11

(11) **The difference between the** Tabernacle in **Shilo** **and the Temple in Jerusalem is only that in Shiloh one eats offerings of lesser sanctity**, e.g., individual peace-offerings, thanks-offerings, and the Paschal lamb, **and also the second tithe, in any place that overlooks Shiloh**, as Shiloh was not a walled city and any place within its Shabbat boundary was regarded as part of the city. **And in Jerusalem one eats those consecrated items only within the walls.**

I Kings 11:26-31

(26) Jeroboam son of Nebat, an Ephraimite of Zeredah, the son of a widow whose name was Zeruah, was in Solomon’s service; he raised his hand against the king. (27) The circumstances under which he raised his hand against the king were as follows: Solomon built the Millo and repaired the breach of the city of his father, David. (28) This man Jeroboam was very capable, and when Solomon saw that the

משנה מגילה א:י"א

(יא) אין בין שילה לירושלים אלא שבשילה אוכלים קדשים קלים ומעשר שני בכל הרוֹאֶה, ובירושלים לפנים מן החומה.

מלכים א י"א:כ"ו-ל"א

(כו) וירבעם בן־נבט אפרתי מן־הצִרְדָּה ושם אמו צְרוּעָה אִשָּׁה אֱלֻמָּנָה עָבַד לְשִׁלְמָה וַיֵּרָם יָד בַּמֶּלֶךְ: (כז) וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָרִים יָד בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָנָה אֶת־הַמִּלּוֹא סָגַר אֶת־פֶּרֶץ עִיר דָּוִד אָבִיו: (כח) וְהָאִישׁ יִרְבֵּעַם גִּבּוֹר חָיִל וַיֵּרָא שְׁלֹמֹה אֶת־הַנֶּעֱרָ כִּי־עָשָׂה מְלָאכָה הוּא וַיִּפְקֹד אֹתוֹ לְכָל־סֹבֵל בֵּית יוֹסֵף:

young man was a productive worker, he appointed him over all the forced labor of the House of Joseph. (29) During that time Jeroboam went out of Jerusalem and the prophet Ahijah of Shiloh met him on the way. He had put on a new robe; and when the two were alone in the open country, (30) Ahijah took hold of the new robe he was wearing and tore it into twelve pieces. (31) "Take ten pieces," he said to Jeroboam. "For thus said the ETERNAL, the God of Israel: I am about to tear the kingdom out of Solomon's hands, and I will give you ten tribes.

{ס}(כט) וַיְהִי בַעֲת הַהִיא
וַיִּרְבְּעֵם יֵצֵא מִירוּשָׁלַם וַיִּמָּצֵא
אֹתוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי הַנָּבִיא בְּדֶרֶךְ
וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשָׁלְמָה חֲדָשָׁה
וּשְׁנֵיהֶם לְבָדִם בַּשָּׂדֶה: (ל)
וַיִּתְפַּשׂ אַחִיָּה בְּשָׁלְמָה הַחֲדָשָׁה
אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרַעֶה שְׁנַיִם עֶשֶׂר
קָרְעִים: (לא) וַיֹּאמֶר לַיִּרְבָּעִם
קַח-לְךָ עֶשְׂרֵה קָרְעִים כִּי כֹה
אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי קָרַע
אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי
לְךָ אֶת עֶשְׂרֵה הַשְּׁבָטִים:

Sanhedrin 102a:7

With regard to the verse which states: **"And Jeroboam left Jerusalem"** (I Kings 11:29), **Rabbi Hanina bar Pappa says:** It means **that he left the destiny of Jerusalem**, meaning he removed himself from the category of the residents of Jerusalem, never to return.

סנהדרין ק"ב א:ז'

"וַיִּרְבְּעֵם יֵצֵא מִירוּשָׁלַם", אָמַר
רַבִּי חֲנִינָא בַר פָּפָא: שֶׁיֵּצֵא
מִפִּיתְקָה שֶׁל יְרוּשָׁלַם.

Sanhedrin 101b:12

"And this was the cause that he lifted his hand against the king:

סנהדרין ק"א ב:י"ב

"וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר הָרִים יָד בַּמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בָּנָה אֶת הַמְּלֹא סָגַר אֶת

Solomon built the Millo, and repaired the breaches of the city of David his father” (I Kings 11:27).
Jeroboam said to Solomon: David, your father, created breaches in the wall so that the Jewish people could ascend for the pilgrimage Festival, and you sealed them in order to marshal forced labor [angarya] for the daughter of Pharaoh, your wife.

פָּרַץ עִיר דָּוִד אָבִיו”. אָמַר לוֹ:
 דָּוִד אָבִיךָ פָּרַץ פְּרֻצוֹת בְּחוֹמָה
 כְּדֵי שְׁיַעֲלוּ יִשְׂרָאֵל לְרֶגֶל, וְאַתָּה
 גִּדַּרְתָּ אוֹתָם כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֲנָגְרִיא
 לְבֵת פְּרָעָה.

I Kings 12:28-29

(28) So the king took counsel and made two golden calves. He said to the people, “You have been going up to Jerusalem long enough. This is your god, O Israel, who brought you up from the land of Egypt!” (29) He set up one in Bethel and placed the other in Dan.

מלכים א י"ב:כ"ח-כ"ט

(כח) וַיֹּעֵץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי
 עֲגֻלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לְכֶם
 מֵעִלּוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֱלֹקֶיךָ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלּוּךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: (כט) וַיֵּשֶׁם אֶת־הָאֶחָד
 בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן:

Radak on I Kings 21:25

רד"ק על מלכים א' כ"א:כ"ה

(א) רק לא היה כאחאב. כי
 ירבעם והבאים אחריו אף על פי
 שעבדו העגלים כוונתם לשמים
 אבל אחאב עבד הבעל והאשרה
 כשאר הע"ג

Sanhedrin 102a:15

Rabbi Oshaya says: Until Jeroboam, Israel was suckling, i.e., suffering the consequences, from worshipping one calf that they fashioned in the wilderness. From that point forward, they were suckling from two and three calves, as Jeroboam added the calves in Bethel and Dan.

סנהדרין ק"ב א:ט"ו

אמר רבי אושעיא: עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד, מכאן ואילך משנים ושלשה עגלים.

Hosea 10:11

(11) Ephraim became a trained heifer, But preferred to thresh; I placed a yoke Upon her sleek neck. I will make Ephraim do advance plowing; Judah shall do [main] plowing! Jacob shall do final plowing!

הושע י"א:א

(יא) ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על־טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד־לו יעקב:

Sanhedrin 92b:5-6

The Gemara asks: **And who are the dead that Ezekiel revived? Rav says: These were the descendants of Ephraim who calculated the time of the end of the enslavement and the redemption from Egypt and erred in their calculation.** They left before the appointed time and were killed, **as it is stated: "And the sons of Ephraim; Shuthelah, and Bered his son, and Tahath his son, and Eleadah his son, and Tahath his**

סנהדרין צ"ב ב:ה'ו'

ומאן נינהו מתים שהחיה יחזקאל? אמר רב: אלו בני אפרים שמנו לקץ וטעו, שנאמר: "ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעד בנו ותחת בנו וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ וגו'", וכתיב: "ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו".

**son. And Zabad his son, and
Shuthelah his son, and Ezer and
Elead whom the men of Gath that
were born in the land slew,
because they came down to take
their cattle” (I Chronicles 7:20–21),
and it is written: “And Ephraim
their father mourned many days,
and his brothers came to comfort
him” (I Chronicles 7:22).**

Jeremiah 31:17-19

(17)And there is hope for your future—declares GOD: Your children shall return to their country.(18)I can hear Ephraim lamenting:“You have chastised me, and I am chastisedLike a calf that has not been broken.Receive me back, let me return,For You, O ETERNAL One, are my God. (19)Now that I have turned back, I am filled with remorse;Now that I am made aware, I strike my thigh.I am ashamed and humiliated,For I bear the disgrace of my youth.”

Pirkei Avot 1:4-5

(4)Yose ben Yoezer (a man) of Zeredah and Yose ben Yohanan (a man) of Jerusalem received [the oral tradition] from them [i.e. Shimon

ירמיהו ל"א:י"ז-י"ט

(יז) וַיִּשְׁתַּקְנוּהָ לְאַחֲרֵיתָךְ נְאֻם־ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם: (יח) שְׁמוּעַ שְׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוּדָד יִסְתַּנִּי וְאוֹסֵר כְּעֶגְלָה לֹא לִמָּד הִשְׁבַּנִּי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה ה' אֱלֹקֵי: (יט) כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הוֹדַעִי סִפְקָתִי עַל־יָרֵךְ בִּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתִּי נְעוּרֵי:

משנה אבות א'ד'-ה'

(ד) יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש

the Righteous and Antigonus]. Yose ben Yoezer used to say: let thy house be a house of meeting for the Sages (5) Yose ben Yochanan (a man) of Jerusalem used to say: Let thy house be wide open, and let the poor be members of thy household.

צִרְדָּה אֹמֵר, יְהִי בֵּיתְךָ בֵּית וְעַד
לְחֻכָּמִים
(ה) יוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם
אֹמֵר, יְהִי בֵּיתְךָ פֶּתוּחַ לְרוֹחָה,

Source Sheet created on Sefaria by Tamar Weissman